

Sygn. akt I ACz 232/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

<i>Przewodniczący:</i>	<i>SSA Anna Gawelko</i>
------------------------	-------------------------

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2014 roku na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **G. B., M. B. (1), A. B., J. P. i M. B. (2)**

przeciwko (...) **S.A. z siedzibą w Ł.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krośnie

z dnia 14 stycznia 2014 r., sygn. akt I C 892/13

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy rozpoznając wnioski powodów o zwolnienie od kosztów sądowych: zwolnił powodów G. B. i M. B. (1) od opłaty sądowej od pozwu ponad kwotę 3.000 zł, oddalając ich wnioski w pozostałym zakresie, natomiast wnioski powódek A. B., J. P. i M. B. (2) oddalił w całości.

Z ustaleń Sądu wynika, że każdy z powodów otrzymał od pozwanego ubezpieczyciela kwoty od 5.000 do 25.000 zł. Sąd uwzględnił, że powód M. B. (3) jest bezrobotny bez prawa do zasiłku, a powódka G. B. ma na utrzymaniu córkę i z tego względu zwolnił ich częściowo od opłaty od pozwu. Natomiast pozostali powodowie, dzięki posiadanym oszczędnościom i środkom wypłaconym przez ubezpieczyciela, jak też przy wykorzystaniu zdolności kredytowej, są w stanie zdaniem Sądu ponieść całość kosztów sądowych w sprawie.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powodowie wnieśli o jego zmianę i zwolnienie ich od kosztów sądowych w całości ewentualnie domagali się uchylecia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania. W przekonaniu skarżących nie można od nich wymagać, aby środki uzyskane od ubezpieczyciela, jako rekompensatę za ból i cierpienie po śmierci najbliższego członka rodziny przeznaczyli na opłacenie pozwu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Podejmując decyzję o dochodzeniu przed sądem wysokich roszczeń powodowie powinni liczyć się z odpowiednio wysokimi kosztami z tym związanymi, albowiem odpłatność wymiaru sprawiedliwości jest w Polsce zasadą, a wysokość opłat sądowych jest w tym wypadku uzależniona od wartości przedmiotu sporu wskazanej w pozwie.

Nie ma wątpliwości co do tego, że powodowie otrzymali od pozwanego ubezpieczyciela środki, z których są w stanie opłacić koszty sądowe. Decydując o przeznaczeniu tych środków na inne własne cele nie mogą zasadnie oczekiwać, że koszty sądowe pokryją za nich inni obywatele, bo do tego w istocie sprowadza się zwolnienie od kosztów sądowych. Koszty sądowe nie mogą być traktowane jako wydatki drugorzędne, ponoszone wyłącznie po zaspokojeniu innych potrzeb zobowiązanego.

Pomimo podnoszonych trudności sytuacja finansowa powodów jest stabilna, każde z nich ma zapewnione źródła utrzymania lub pomoc rodziny, dzięki którym są w stanie zaspokoić swoje bieżące potrzeby. Nie było w tej sytuacji istotnych przeszkód, aby część z otrzymanej od ubezpieczyciela kwoty - łącznie 70 tys. zł powodowie przeznaczyli na dochodzenie swoich roszczeń przed sądem, przy podkreśleniu, że wydatki na ten cel mają charakter tymczasowy, w razie bowiem uwzględnienia powództwa powodowie otrzymają ich zwrot od pozwanego.

Z tych względów zażalenie należało oddalić, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.